

Gimnazijos metų atradimas - Domanto poezijos knygelė „Protarpiai susprogusios mintys“

Redakciją pasiekė malonus laiškas. Šiaulių „Romuvos“ gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Gitana Trinkaitė tryskė džiaugsmu: „Visai netikėtai atradau tarp savo gimnazistų tikrą talentą. Jam reikėjo parašyti darbą, o vietoj jo man atsiuntė savo eilėraštį. Vėliau padovanavo paties išrastą knygelę. Jau savaitę visiems skaitau mokinio kūrybą ir negaliu nesizaverti. Man būtų smagu, kad apie šį abiturientą sužinotų ir kiti.“

Tereiši HOKIENĖ

info@naudujenos.lt

Kaltas A. Škėma ar karantinas?

Mokytoja apgailestavo, kad filologijos konkursas jau praejo, mokykloje vdučiamas pastariniatmetė, o taip norėj, kad spieži-

lentinge mokslinę kūrybą kaip daugiau žmogių sužinotų.

„Stai tai ir nuotolinis ogydumas: ketvirtus metus mokoma, o kokios versmes vaikino sėjėje kunkalioja, nežirgauj, – išvirovo pedagogė.

3 p. »

3 | NAUJIENOS

2021 m. vasario 6 d. SESTADIENIS | ŠIAULIŲ NAUJIENOS

Gimnazijos metų atradimas - Domanto poezijos knygelė „Protarpiai susprogusios mintys“

Knygelė, pradžiuojanti mokytoją.

Aktetai II 1 p.

– Naturalu, kad mokytojas, kuris stranda santykį su valke, pastebėjo gybumus, pasakoma, tai yra jo darbas. Bet arčiau talentą tliaip netinkoti – tai yra stobukus.

Uždaviuose paralyžių pastrogiapie įstobukę, remiantis A. Škėmos knygą. Egzaminu nekalavimai griežti. Aš vis spaudžiu, kad būtų literatūrinis, internetinės kontekstas. Pastrogių ištisinis, jog ne kažkas čia. Apie literatūrą kalfent. V. Šokrys visi netinka. Bet... paraiškiu dešimtum, tesa, kompiuterių Kodėl? Prabokė man Domantui cilferišku „Kertis kokočius“ su piteraku. „Dovanoju cilferištuką, nes pastroges ir raištinai su „atnaukinėtimi“ mane stvaryi iš proto. Spalvota su pa-barstukais, Domantus.“

Kitą dieną mokytojų penkė poketėlos, o Jame dailinių išrūtų cilferiškų knygelių „Protarpiai susrogusios mintys“. Bė tiesų knygelių buvo dvi. Abi mylimosioms mokytojams, abu su žemmingais autorius įėjais. Antrą skerta „skaičių ir ženkliukų mistikei“ – matematikos mokytojai.

„Domanto cilferištinė skaitytireikių tylos... – kalba G. Trinkaitė. – Kai gavome tas knygutes, mes su matematikos mokytoja užsiplėkėme sėbėtos ir skaityme kiekviena iš savo knygelių tyloje. Jei priversti susimasyti. Aš bijojau kiltis. Bijoju kaltės. Priklausė mani, savo tekstais ir fesialbūti su ašimi. Kodėl aš tave nėdoje pamalaus?“

– Jei ne A. Škėma, jei se ta nėriliukis postraga, kuri išsiliejo „Kertis kokočiu“, pramais, būčiau moko nežinojus. Gal po metu ar keletu išgyvenčiu apli jame poetą Domantą Bagdoną ir klasiščiai supravau, kur tu, Gilana, buvai, kad tokį talentą pradėjosi? Su visais pažintiniais savaičių skaičiame, ką tam valka savęs tari – kodu koda, neįmirtos galėjapusty...“

Abiturientas Domantas grįžtauti norėjė mylimiausią mokytoją susiebinti, nors nesiskiejo, kad taip patiko. Mokytojas Gitana nuomenė jam labai svorbi:

„Ji ne tik buvo gerai žinoma, bet ir pastebė, jis kas negeria. Labai mielas žmogus – su trikiškais priešpalvais – kartais pradžiuojančiai, pragokina išspūdžius. Mus visus sužinymais vadina.“

Raišmas, išklausius Domantui patikdavo myti, dabar truputį nusibodė. Ir skaičių motyvacijos nėbuoti. Karamintas gali išvargti. Mėgo fantastiką, o dabar atsūmė paslūpinius peršaukė ir mintys kažkur paklysta, nebesugauda. Pasirodo, nei A. Škėma, nei M. Račiličiai dar superskaityti ir vienoj laukiančias pastroges sliegtant karamintu būseną į posmenių siuktą: „Krisukų kronikos. / Kathausi kufukus. / Kai kūlikai klykia. / Kirpsim kapinių kodą“ („Kertis kokočius“).

Kūrybos procesas malonus

Vartau knygeli, kurį ištinkus svelino pavadinimo „literatūrų rinkinuis“ ir jamaičiųkių kvietylė: „Dovat nutraukom pilkumą sau kaidienio gyvenimelyje.“ Vietomis kylė mūsų dieniai: „Alieris į ekraną posėjai“, „Mokyklose gamintinių vaikų“, „Kaimynų varda bormų suribų“. Širdi sakantys keistos metafore: „Nepraustas ir pertuokotas kambarys“, „igūstas ausininkas medžiopis parkavos“, netikėti prasmų sugriautinimai: „Pasaulinį viduryje jau baigiasi. / Greti arčiai kaičiai klykiaus“, „Nekertus ostra aterė – naujų“.

Paskutinis Gitana, jomis labai nūtingas, jautus ne tik literatūrai, bet ir aplinkai. Tėčiai poezių gyvenimo kelyje ir pėdium Domantui netinkė.

„Kodel cilferištas?“ Pasaulis, aplinka mažėnė. Sudėjus išgyvendintus į posmenus, nėrau opie paaudų, kas vyksia jame, kai jauciu. Aš bendrai išsveržti iš rūmų. Rašau apie nebius dalykus, tarkim, apie gyvates išgyvenimus. Neį-

Domantas Bagdonas: „Iškū vieniam ilipti iš rūmų, drąsai pasiekikloti ir parašyti kaičiai domus.“

vazduojau, kai yra geri cilferiščiai, odiol toki mokytojų sunažėjantių mėtomas, – sakė Domantas. – Dažniausiai dažu naktį, kai kurie cilferiščiai ginsta eksperimentu. Bet tokiai mazuma. Užsimūs išgyvendintas, cilferiščio krajančių patašų. Vienu kartu prisėda ir koksis dvis savaitei paleikiai paskui skaitau iš nūjio, išplekuoj. Procesas ilgi vyksta, bet jis malonus, netravigus. Eilėraščio knygelių rašančių visus metus, perteigia, skatiniai der kartą.“

Pokausant, koks žmonė palankinėjas iškrypė, Domantas išskaidė, kad Dovanauskių skaitymo, kai kurios iš karto rankinių tyloje. O dažniausiai – klasuviuose Lady Gaga: „Ji rūko iš vių ribų, monika labai netinkė. Jos dainos įkvėpia.“

Pokalbėjus, pažiūrėj, kad Domantė labai atitvynių mokyklos regininkus, genio skaitymas, négatūs klasės draugai, tuo ? klasės lanku D. ir V. Darguvių vadovaujančio teatro studijo „Kompanija žiūri“, bet savęs bydenu netinkai.

„Scena nebūja, dėpos užtemta, bet man labiausiai patinka kiti pastikėjinti, išleži meistelių, bendromis eilėse įprasta įvykėti“, – sakė abiturientas. O cilferiščiai nalyvai, mėsai, puak valinė, yra savočkių maitinė prieš rutiną: „Man patinka žiūrimas proceso, iškas mėjų formą, žodžiai prasiminti, skambėti. Šiame mėje ištekinamas“. Domantė pagaliau sakė išgyvendinti „žiūri, žiūri“ – net koita, kad kritikos viesi negintžta.“

Tėvams iš Domanto elės patiko, ir seje, kai per Kafės po knygyno dovanėjimo. „Jei visi manę myli, galiu, bet pastiki, patikiai, kiekvienas spektakli aplankys“, – iliustruoja leidėjas.

Gitana Trinkaitė pastebė, kad autorius dažnai seko savo išratiniams, bando īmirkštinti, sukėlioti nūdes, turėti mažiausiai dviem prieš gerai išskirtas salybos tankyklas, kai kur nėdo be skycių ženkli, bet labiausiai ištengia matrafinių tekstuose giminystės naujų žodžių prasmės, įrankiai sėkdomotu dabantis jausmą.

Iki astė „Palovio knyga“, t. y. knyga, kuria bet kuriamo patometu gali universitė ir perskaityti bemi vieną sakini, laikė Justino Marcinkevičiuną „Žmonės be datų“, „Šita knygutė taip pat buvo palovio knyga“, – sakė mokytoja ir į Domantą kreipiasi su klausimu.

„Tu nebegalių tyti, neprapratę, parašę, išdrus ištakėjusi. Ai perskaitydai, nebegalių tyti. O kai tolime, Šaulys“

O kas toliau?

Domantas sakė jas rengias atira knygelių. Jieje ne išteršiai, o truputės išteršiai. Vėl nėko nėja formą, išratikos būti. Kada pasirodyti? Sunku pasakyti. Prosesas liečia.

Šimtadentis Domantus nelabai laukin. Nori nėmysti šventą hlandį, bet, ka gerti, be svečių, be žiurovų. Spekinklis – graži mokyklos išradinėjus tradicija, bei jėga ekrane – nieko malonios.

Egzaminas. Čia rimta. Mokytojai paslaudėjo, kad būtinas kryžius perskaityti ir raiščių pagal visus struktūros nekalavimus ražys – su išteršiai, nerūgštais.

O mokytojai Gitana vien tiek neturėti, kad nedusaremos galimybės kuriantems žmonėms laikyti egzamino kitaip. Kurių neturėti mokiniai, net netelpa į publicacinius ar mokslinius mėtinus.

Neromanas ir dėl užtvarinio mokslinio ugdymo.

Sunku išlaikyti ryšį su mokiniais, sunku ir valkinti, motyvaciją simunka. Bendraujant per ekranus slysim laikas. Jučiu, kad mano palios kalbejimai motinės namėse gamkos daug grožesnis. Norisi suprasti ir valikus pakabinti. O už ekranu kas? Vienam ingisi, kitas nusimukurso prasminges, zodzius puryčiauti susiviešinti... Šešė, kai į klasius atsako tik keli, – varsto mokytoja. – Kalbame apie plėmimo, atskatos, o pamirštamai apie žmogaus jausmą, kad sunikštini būti uždarytym. Po mostoliškių paniką virtualiomis psychologų pasakomis ką besudominas?

Prasikėlė Gitana Trinkaitė, gailiai abiturientų kartos, kuri praraunda tradicines įventes, natūralū bendradavimą ir stieboje kaupia daug nėrimo. Domanto nuo pirmos parėmėjosi į eiles mėlynusios pastaijėjinių iš laidi.

Svarbi abituriento asteles vizija – studijos. Studijuoji Domantė vienas vilniuje. multimedių ir kompiuterinių dizainų. Jis labai išgaubę didžių fotolepų, kuri išdešimtinių, drąsugų pradžiuojantį prasmimą krimenis su nuotraukomis ir parolais dalykais.

Dai viena didelė Domantės svajonė – nugalėti į Lady Gaga koncertą. Išgirsti, pamatyti gyvat, papusti jos charizemą, įkvėpti jos ugries.

O kol kas daug nėrimos, nerimo del asteles ir žadimų ištekant išskybesio, kaip elbratytje „Prasmės ištekas“: „Sis išėmavimip / Mažai yra kažkiek. / Normaliai – keli kiek. / Daug yra kažkiekim. / Be kiek yra kažkeliuanti. / Begalybė – kar žino kiek.“

Tai Domantė laukia abitūros egzaminus, studijų rišpėšia, sunių kurybiškai remiamasi, savo išskirtinėmis. O bendrausiai žmonės iš link dėpos ilipti iš rūmų ir nurodinti kaip nors įdomaus. B. pradžiu – bent pasivaikščianti.

„Antanas Baranauskas“ gimnazija.